

Класичне строфе – Тамара Драгић

ПОД КОЖОМ

Под кожом тече умјесто крви
Сво оно давно нестало вријеме
И поглед бола, загрљај први
Прошлост далека и сјене њене

Под кожом гори умјесто ватре
Давнашњи срца самотног жар
Па кида мисли, а тијело сатре
И ломи наду кô стару ствар

Под кожом живе сви они дани
Док лију ове суморне кише
Да ли смо с неким или пак сами
Уопште није ни важно више

Под кожом тиња још нека свјетлост
И не да тами да је угаси
Можда ће једном и знати неко
Рањену душу туге да спаси

БОРА

Још једна бора на сненом лицу
Памти улице, сваки твој траг
И свака зора личи на убицу
Који ми тихо прелази праг

Још један уздах из ломних груди
Нестаје негдје, без трага, гласа
Иако ново јутро се буди
Не нуди више наде ни спаса

Још једна мора нестала с тамом
Обриси суза у влажном оку
Зашто се зовем својом и самом
И копам ову рану дубоку

Још један корак којим смо даље
Један од многих у тужном низу
Зашто ми небо олују шаље
Кад само желим да си ми близу

О ПЕСНИКИЊИ

Тамара Драгић рођена је у Бањој Луци 1987. године. Прву збирку поезије „Сам у гомили“ објавила је у децембру 2016. године, а роман „Божихи у времену“ у септембру 2020. године.

Објављивана јој је и поезија за децу. Пише и књижевне рецензије, лекторише поезију. Спољњи је сарадник Народне и универзитетске библиотеке Републике Српске. Учесник је многобројних књижевних манифестација.

Добитница је више књижевних награда и признања, а радови су јој заступљени у антологијама, зборницима и часописима.